

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅՈՑ ԽՆԴԻՐ

Եկնայի „Journal d'Orient“ Արագ
ումել ենք հետեւալ նամակը Կ. Պ
Ճ:

ցէ ոչ մի գաւառական քաղաքում այնքան չեն համակրում <Մշակ> լրագրին, որքան Բագուի մէջ: Անհնարին է նկարագրել թէ որքան հետաքրքութեամբ ձեր լրագրի համարները այստեղ ձեռքից ձեռք են անցնում, փօստը ստացած ժամանակ: Առհասարակ Բագուն միշտ արձագանք է տալիս ամեն ազգօգուտ գործերին: Ոչ ոք չէ մոռացել, ինչպէս Հայաստանի սովոր ժամանակ, Բագուն հետևեցաւ <Մշակի> հրաւերին, քան օրվայ մէջ ժողովեց 7000 բուբլ: Գաւառացի ինտելիգէնցիան առհասարակ համակրում է <Մշակին>, բայց մանաւանդ մեր քաղաքի երիտասարդները: Բագուն կարելի է բացառութիւն համարել, առհասարակ, գաւառական քաղաքներում իր եռանդի կողմից: Այստեղ կայ Մարդասիրական ընկերութիւն, գրադարան, երկսեռ դըպրոց: Հայ-աւետարարանականներն էլ ունեն իրանց դպրոցը, որ մի և նոյն ժամանակ և նրանց ժողովարանն է: Քաղաքիս փողոցները լայնացնելու և գեղեցկացնելու համար քաղաքային դուման մնձ գումարներ է ծախսում: Նորերս ակսել են ծովի դէպի քաղաքն ընկած ափերի վրա մի քարաշէն պատ քաշել և նրա առջենի ճանապարհը ուղղել: Ոէտք է աւելացնեմ որ տեղիս հայ հասարակութեան ամենաեռանդուամասը կազմում են ոչ թէ բնիկ սակաւաթիւ հայերը, այլ օտարականները, մանաւանդ շուշեցիները և շամախեցիները: Զարմանալի է որ շամախեցիները, որոնք այստեղ աշխատասէր և եռանդուամ են, իրանց հայրենի քաղաքում, Շամախում, ամենամեռած մարդիկ էին:

Մեզ գրում են ԻԳԴԻԲԻՑ, որ այդտեղի հասարակութիւնը շատ դժոխուէ է տեղական բժշկից, շատերը հիւանդներից կատարելապէս զուրկ են մնում բժշկի հոգացողութենից, Բացի սորանից ոգիկիրում դեղատուն (ապտէկա) չը կայ և դեղեր երեխու համար, պէտք է գնալ Արևան: Թղթակիցը հարցնում է. մթթէ Սուրբմալուի վլիճակի հաւարակութիւնը չէ կարող իր մէջ մի գումար հապեկը և Խղճիրում հիմնել մի դեղատուն, ի հարկէ կառավարութենից այդ հիմնարկութեան համար թոյլտութիւն խնդրելուց յետոյ:

ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ՀԱՅ ՄԱՍԻՆ ՄԵՊՄԱՆՔԵՐԻ ԸՆ-
ԿԱՐԱՆԿԵՐՈՒՄ այդտեղ հայոց ուսումնարանի աշա-
կերաները մի թատրօնական ներկայացում տուե-
ցին, որից շատ գոհ մնաց հասարակութիւնը և
ինդրեց կրկնել:

Ղարսից մեզ գրում են: «Աչքի առաջ ունելով
այն, որ Ղարսի նման մի նոր զարդացող և ու-
սումնազուրկ տեղի համար խիստ մեծ կարևորու-
թիւն ունի ազգային կրթութեան և լուսաւորու-
թեան տարածում, այդ պատճառով հրաւիրում
ենք ազգային բարերարների և գործիչների ու-
շագրութիւնը Ղարսի երկսեռ չքաւոր գպրոցների
վրա, այդ հաստատութիւններին կարողութեան
չափ նիւթապէս օգնելու համար, որպէս զի նը-
րանց գոյութիւնը ապահովվի»:

Հետաքրքիր է իմանալ բնչ է անում այն
յանձնաժողովը, որ ընտրվել է Շաբուրօվի և
Գամոյեանց եկեղեցու գործը քննելու համար։
Կարծում ենք որ մի ամիս անցել է, իսկ յանձ-
նաժողովը որքան յիշում ենք, խոստացել էր
ընտրվելուց մի ամսից յետոյ ներկայացնել ե-
կեղեցու ծխականներին իր աշխատութիւնների
եզրակացութիւնը։

Սեպտեմբերի վերջին օրերում ցրտերը յան-

Մեկ պատմում են որ մինչև Մամրէի հջմիածնից Թրփլիս վերադառնալը, իրբ նրա տեղապահ արդէն հասել է Թիֆլիս Սեղբակեան Արիս-

Մեզ հաւատացնում են, որ Թիֆլիսի մէջ երկացութեան կարծ ժամանակամիջոցում Մամբէ վարդապետը կարողացել է դիզել 10,000 բուրդ գումարի մի կարողութիւն:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Այս հարցի վերաբերութեամբ բողոքող պետութիւնները լուսում էին թիւրքաց կառավարութեան պարտականութիւնների մասին, իսկ Կ. Պօլսի մէջ այդ պարտականութիւնները կատարելու համար աւելի լամիջոց չը գտան, քան թէ հայերի վիճակի վատթարացնելը։ Իր սովորութեան համեմատ Բ. Դուռը հայոց հարցը հեշտացնելու տեղ կարողացաւ աւելի էլ նրան խընթացը և սպատակ է դրել գլխովին ոչնչացնել սպազը։ Սակայն այդ ազնիւ, աշխատասէր, սաղաղ և արդիւնաբերող ազգը արժանի է ուելի լաւ վիճակի։

Իր նամակի վերջում թղթակիցը իր համակրութիւնն է յայտնում գէպի Վիէնայի Փրանսիական թերթը և յայտնում է

Այս հարցի վերաբերութեամբ բողոքող պետութիւնները լուսում էին թիւրքաց կառավարութեան պարտականութիւնների մասին, իսկ Կ. Պօլսի մէջ այդ պարտականութիւնները կատարելու համար աւելի լամիջոց չը գտան, քան թէ հայերի վիճակի վատթարացնելը։ Իր սովորութեան համեմատ Բ. Դուռը հայոց հարցը հեշտացնելու տեղ կարողացաւ աւելի էլ նրան խընթացը և սպատակ է դրել գլխովին ոչնչացնել սպազը։ Սակայն այդ ազնիւ, աշխատասէր, սաղաղ և արդիւնաբերող ազգը արժանի է ուելի լաւ վիճակի։

Իր նամակի վերջում թղթակիցը իր համակրութիւնն է յայտնում գէպի Վիէնայի Փրանսիական թերթը և յայտնում է

НОВОЕ ВРЕМЯ“ ԼՐԱԿՐԻ ԹՂԹԱԿ ԹԻՒՆԸ

„Новое Время“ լրագրին կ. Պոլսից զին սեպտեմբերի 3-ից:

Հայոց խնդիրը նորից առաջացնուել
օրդ ԴէօՓերինի եռանդոտ առաջալ
ինների պատճառով Բ. Դրանը, Բեր
աշնագրի 61-դ յօդուածի իրագործ
ասին պետութիւնները նորից ստիպվա
որձել իրանց համբերութիւնը թիւր
ամառութեան դէմի ինչպէս յայտնի է

Դէս կատարեալ ազատութիւնը ան դարեւոր լուծից, որ ծանրացե ծանրանում է նրանց վրա, գրանց վիճակի բարւոքումը օգնական

Հայերի վիճակը վատ է և մանաւանդ խըզ-
ձալի է, որովհետեւ Եւրօպան առանձին ու-
շաղրութիւն չէ դարձրել նրանց վրա և
ցաւակցութիւն չէ յայտնել գէպի նրանց
վիճակը: Բերլինի կօնդրեսի ժամանակն էլ
քիչ էր մնում մոռանային հայերին և մի-
այն վերջին բոպէներում նրանց յիշեցին Բ.
Գոնից Ճնշված ազգութիւնների հոգաբար-
ձու քաղաքագէտները: Այդ իրողութիւնը
մեկնում է այն հանգամանքով, որ թիւր-
քահպատակ բոլոր քրիստոնեայ ազգերից
հայերը հեռացած են Ասիայի խորքերը,
հետեապէս նրանց գրութիւնը այնքան չէ
կարող ենթարկվել Եւրօպայի հսկողութեանը,
որքան միւս ազգութիւնների վիճակը: Յար-
մար հաղորդակցութիւններից զուրկ, հասա-
րակական կեանքի ամենատարական պահանջ-
ների վերաբերութեամբ անապահով թիւր-
քաց Հայաստանը ընդարձակ ասպարէզ է
ներկայացրել թիւրքաց կամայականութեան
գործադրութեան համար, իսկ թիւրք աս-
տիճանաւորներն էլ իրանց բարբարոսու-
թեան մէջ քիւրդերին օգնականներն են
դարձրել: Հայերը, ինչպէս ասում են, ստիպ-
ված են երկու կրակի մէջ ապրել. մի կող-
մից թիւրքը առնում է նրանցից ամեն տե-
սակ հարկեր, միւս կողմից քիւրդը կողոպ-
տում է այն բոլորը, ինչ որ մնում է օրի-
նական և սիստեմատիկաբար կատարված
բռնութիւններից յետոյ: Երեք տարիներ
անցել են այն ժամանակից, ինչ հայերի
համար յուսոյ Ճառագայթ երևաց, որ պե-
տութիւնները վերջապէս նրանց ձեռք կը
մեկնեն, Բերլինի դաշնագրի 61-դ յօդուածի
հիման վրա խոստանալով նրանց վիճակը
բարւոքող վերանորոգութիւններ: Այդ ժա-
մանակամիջոցի ընթացքում Բ. Դուռը մի-
ջոց ուներ իր Հայութ Շահնշահ հաշ-
տվելու համար: Բայց իսկապէս ի՞նչ պա-
տահեց:

Այս հարցի վերաբերութեամբ բողոքող
պետութիւնները լուսում էին թիւրքաց կա-
ռավարութեան պարտականութիւնների մա-
սին, իսկ Կ. Պոլսի մէջ այդ պարտականու-
թիւնները կատարելու համար աւելի լա-
միջոց շը գտան, քան թէ հայերի վիճակի
վատթարացնելը: Իր սովորութեան համե-
մատ Բ. Դուռը հայոց հարցը հեշտացնե-
լու տեղ կարողացաւ աւելի էլ նրան խըզը-
ճել և նախսկին դժուարութիւններին նորե-
րը աւելացնել: Այդպիսի դժուարութիւն-
ներից մէկը Սիսի հայոց կաթողիկոսի յան-
կարծակի նշանակելն էր, որ այս անգամ
կատարվեցաւ առանց Էջմիածնի կաթողի-
կոսի համաձայնութեան, որ հայ եկեղեցա-
կան իերարխիայի ամենաբարձր տեղն է:

Այդպիսի գործը կարող է շատ փոքրաց-
նել պետութիւնների առանց այդ էլ ան-
հաստատ յշյսերը Հայաստանի մէջ վերա-
նորոգութիւնների իրագործման մասին:
Դժուար է հասկանալ, թէ ի՞նչի Բ. Դուռը
այդ կողմից աւելացնում է դժուարու-
թիւնների թիւրք: Եթէ հայերի եկեղեցա-
կան հարցերը թիւրքից ներքին քաղաքա-
կանութեան առարկայ են կազմում, ուրեմն
պէտք չէ մոռանալ, որ բոլոր հայերի կա-
թողիկոսը, հայոց պապը՝ ապրում է Էջ-
միածնի մէջ, այսինքն ուսւաց հողի վրա:
Այսպիսի Բ. Դուռն վերոյիշեալ կարգա-
գրութենից երկում է, որ նա ոչնչացնում
է կամ անուշադիր է թողնում ուսւահպա-
տակ հայերի եկեղեցական միութիւնը միւս
հայերի հետ:

Բ. Դուռը, այդպիսի գործ կատարելով,
ակներեւ է, որ լաւ չէ հասկանում նրա մեծ
նշակութիւնը: Էջմիածնը հայ-լուսաւորչա-
կանների համար միշտ կենտրոնատեղի է ե-

զել, ունենալով նրանց աչքում պապական
չուօմի նշանակութիւնը, նա միշտ հայ ա-
բեղաների աղօթատեղի և հայ ուխտաւոր-
ների գումարման տեղ է եղել: Կաթողիկոսը
միշտ ապրել է իր վանքի մէջ և արևելեան
այլ պետերի նման անսահման իշխանու-
թիւն է ունեցել իր հպատակների վրա: Նրան
տուած այցելութիւնները միշտ փա-
ռաւութիւնը են եղել և նրանց ժամանակ հպա-
տակութիւնը բոլոր հայերի վրա և ամբողջ
Հայաստանի քաղաքական կենտրոնատեղի է
եղել և Էջմիածնի վրա իշխանութիւն է յայտն-
վել: Մինչև այժմ Էջմիածնը հայերի եկե-
ղեցական և քաղաքական կենտրոնատեղի է
եղել և Էջմիածնի վրա իշխանութիւնը ու-
նեցող կաթողիկոսը ունեցել է իսկական իշ-
խանութիւնը բոլոր հայերի վրա և ամբողջ
Հայաստանի քաղաքական համակրութիւնն
է վայելել: Խնչպէս երկում է Բ. Դուռը ըլ-
դիտէ կամ չէ կամենում այդ բանն իմանալ:
Նա քիւրդերին գրգռում է հայերի դէմ,
դիմում է կեղծ ըլջաբերականների վերանո-
րոգութիւնների խոստմունքներով, որոնք
թղթի վրա էլ տեղ չեն ունեցել, և այդ-
պիսով իր իշխանութիւնը Հայաստանի մէջ
ապահով է համարում: Բայց չերնօգորիա-
կան և յունական խոսդիլները ցոյց տուին,
թէ Եւրօպան մինչև ո՞ր աստիճան կարող է
հաւատալ սուլթանի խոստումներին, իսկ
հայոց կաթողիկոսի նշանակելը պէտք է
համոզէ պետութիւններին, որ անկարելի
է յուսալ Բ. Դորան կամքի և պատրաստա-
կանութեան վրա Բերլինի դաշնագրի իրա-
գործելու մասն հայերի վարչութեամբ մասին
է այսպիսի հարցը լուծման մէջ շատ
քիւր են հետաքրքրված նոյն կառավարու-
թիւնները: Այսպիսով Եւրօպայի ձնչումը
Բ. Դորան վրա հայկական հարցի վերաբե-
րութեամբ նոյն բնաւորութիւնը չի ունե-
նայ, ինչ որ ուներ չերնօգորիական և յու-
նական խոդիլների վերաբերութեամբ: Այս
անգամ նախագծված է ազգել թիւրքաց
կառավարութեան վրա ոչ թէ սպառնալիք-
ներով և ուղղակի ձնչում գործելով, այլ
համոզմունքի ոյժով: Գոնեա պետութիւն-
ների ներկայացուցիչները նորերումն հաւաք-
վեցան ուսւաց գեսպանի մօտ և կազմեցին
այն գլխաւոր վերանորոգութիւնների նա-
խագիծը, որոնք հարկաւոր են Փոքր-Ասիա-
յին և հայերով բնակեցրած նահանգներին: Դիսպանները
մտադիր են այդ նախագիծը ներկայացնել Բ. Դորանը և առաջարկել նրա
իրագործումը այն դէպքում, եթէ ինքը
թիւրքաց կառավարութիւնը ոչինչ չի անի
հայկական խոդիլը լուծելու համար: Պե-
տութիւնների ներկայացուցիչներից իւրա-
քանչիւրը այդ առիթով տեսնվել է Ասիմ-
փաշայի հետ, որին առաջարկված է ուղար-
կել Հայաստան արքունական մի գործակա-
տար և նրան ընդարձակ իրաւունքներ տալ
անբնդունակ վարչական անձանց փոփոխելու
և նրանց զեղծումները ուղղելու համար: Ար-
տաքին գործերի մինիստրը շտապեց Հա-
յաստացնել միջնորդներին, որ ամեն բան կը
կատարվի: Բայց Լօրդ Գէօֆերին չը բաւա-
կանացաւ այդպիսի խոստումով: Նա տեսու-
թիւն ունեցաւ ուղղութանի հետ, որին առ-
աջարկեց նոյնը, ինչ որ Ասիմ-փաշային և,

